

Dění a počítač

Vynález počítačů a počítačové techniky měl velký význam také v tom, že dovoloval do té míry neslýchané možnosti, jak simulovat pohyb a dění (to se osvědčilo např. v astrofyzice, která byla do té doby omezoována možnostmi pouhého individuálního „počítání“, tj. práce jednotlivých „počtářů“). Bylo to obrovské technické zlepšení, ale mělo to de facto negativní vliv na promýšlení té základní otázky, co to vlastně je „dění“ či dějství (a co to je „událost“, především pak „pravá událost“). Avšak simulace, jak ji provádějí počítače současného typu, je hrubě nedostatečná v tom, že je prováděna stále způsobem takřkajíc „mechanickým“, tj. že sám počítač nepracuje tak, že by sám byl událostí nebo že by alespoň s událostmi a na základě událostí docházel ke svým řešením a výsledkům. I když se všechny základní prvky, z nichž je počítač „sestaven“, stále větší měrou miniaturizují, stále ještě to nejsou prvky „událostné“, které by se nějak mohly zapojovat do širších kontextů (např. postupů či programů) také svou niternou angažovaností, tedy jako do „událostí“ vyšších úrovní. Zdá se proto (přinejmenším, jak mám za to), že se tu otvírá dvojí možná cesta ke skutečně zásadní proměně: buď se podaří cestou dalších a dalších miniaturizací dospět až ke skutečným „událostným celkům“, které se pak zdaří zapojit do vyšších struktur nejenom „zvenčí“, tj. po jejich vnější stránce, anebo budou nalezeny nějaké „přirozené jednotky“ vyšší, které budou „niterně“ nakloněny zapojování do vyšších komplexů (také událostných, ale třeba už ve formě nepravých událostí, jež by byly napodobením nebo alternativou organických buněk, tkání až i organismů). Dalo by se to vyjádřit také tak, že perspektiva dalších směrů rozvoje „počítačů“ by spočívala v jistém omezení jejich technické výbavy a výstroje a ve stále větším zapojování prvků „organických“ resp. jejich nějaké od pozemského typu odlišné alternativy.

(Písek, 0711111-1.)